

George W. Bushs Irakkrig var en välsignelse, som blev en framgång, och som därtill sannolikt även räddat oss från ett kärnvapenkrig

Förord

Vårt public service framställningar av George W. Bushs Irakkrig och Barack Obamas trupptillbakadragande från Irak är det största och mest samhällsskadliga bedrägeri som i modern tid någonsin ägt rum i Sverige.

Mediernas undermåliga och partiska rapporteringar efter den 20 mars 2003, och här ingår vårt eget public service, eggade hela tiden på Saddam Hussein och krigsmotståndarnas läger. Med följd att oskyldiga människoliv, helt i onödan, raderades ut.

George W. Bushs nödtvungna Irakkrig blev trots motståndet, en [framgång](#). Vilket vårt public service helt och hållet undanhöll.

Det var Barack Obamas huvudlösa trupptillbakadragande från Irak, som med AVGÖRANDE stor hjälp från våra ohederliga medier som skapade problemet IS och Europas flyktingkris. Som på **falska** och **felaktiga** grunder sannolikt avgjorde Barack Obamas presidentvalvinst. Problemet IS och Europas flyktingkris skapades alltså av Barack Obama. De USA-fientliga svenskarna fick - tack vare vårt public service & MSM:s ohederliga verksamhet, som de ville. Precis exakt, som de ville.

IS fasansfulla avrättningar av oskyldiga, de förskräckliga dödstalen och skövlingarna av historiska monument var alltså ett direkt resultat av våra ohederliga mediers partiska verksamhet, som vårt eget public service i väsentlig betydande mening är ansvarig för.

Om USA och vi européer istället för hån och skadeglädje över president Bushs mödor slutit upp bakom USA:s strävanden, då hade vi inte haft något problem med vare sig IS eller flyktingkris. Här fanns faktiskt, serverat på ett silverfat, en historisk chans till en blomstrande värld. - En möjlighet som vårt public service av partiska skäl undanhöll oss medborgare kännedom om.

I den händelse du tror att George W. Bush, Dick Cheney och Tony Blair ljög om skälet till att invadera Irak, - att dom i själva verket ville tjäna pengar på att sno olja, då är den här fakta baserade redogörelsen bortkastad tid för dig, du är då helt enkelt inte förmögen nog att se sanningen, tror jag.

*Texten är från min [bok år 2013](#)
Redigerad 2022-01-11*

Varför invaderade USA Irak den 20 mars 2003?

Oenigheterna i FN strax före invasionen, - vad bestod de egentligen av? Kunde president George W. Bush i mars 2003 valt att inte invadera Irak?

Samhällets utbredda folkliga hat mot George W. Bushs Irakkrig konstruerar och befäster än idag missuppfattningar och felaktiga historiebeteckningar. Sanningen, om vad som i själva verket ägde rum efter attacken den 11 september 2001 och fram till mars 2003 då USA med allierade invaderade Irak, det är vad dessa tolv sidor handlar om.

USA:s militära ingripande mot Iraks diktator Saddam Hussein var utomordentligt framgångsrikt. Det var kraftfullt, snabbt och effektivt. George W. Bushs hantering av problemet var både omdömesfullt, rakryggt och tacknämligt. Tre veckor efter krigets inledning då hade Saddam Husseins regim störtats och huvudstaden Bagdad intagits. En Irakisk domstol dömde honom till döden och den 30 december 2006 avrättade irakierna honom genom hängning.

(Efter segern i Irak byggde Bush upp landet igen och införde demokrati. Hur detta gick till och vad som därefter hände, redogörs i min 3-sidiga faktabaserade separata redogörelse benämnd; "Problemet IS skapades av Obama").

I mars 2003 då fanns det i hederlighetens namn icke något annat val än att invadera Irak. Trots det så målade en i stort sett enig svensk media kår upp den felaktiga bilden att USA och dess allierade invaderade Irak utan att ha fått erforderligt godkännandemandat från FN (något man för övrigt inte heller hade under Gulfkriget).

Sveriges public service misstänkliggjorde USA:s nobla intentioner. Detta genom att ideligen utelämna en lång rad väsentliga och avgörande uppgifter som var till stöd för USA:s tacknämliga agerande. George W. Bushs bok "Decision Points" avslöjar flera tänkvärda uppgifter kring Irakkriget.

Irakkriget Faktabaserad Rapport

Irakkriget 2022-01-11-PDF

Bakgrund

Saddam Husseins mördarregim var sedan flera år tillbaka och långt före det att 9/11 attacken hade inträffat, ett utomordentligt allvarligt och alltjämt växande hot mot USA och den övriga fria världen.

Bill Clinton klagade redan under sin presidenttid att Irak var USA:s i särklass största utrikespolitiska hot. 1998 lät därför president Clinton instifta lagen ”[The Iraqi Liberation Act](#)” som slog fast att USA ska inrikta sina krafter på ett regimskifte i Irak, att det var USA:s presidents skyldighet att arbeta för att få bort Saddam Hussein från makten, och, upprätta en demokrati i Irak.

(Den 2 augusti 1990 invaderade Irak Kuwait vilket ledde till ett fullskaligt krig [Gulfkriget] mellan Irak och allierade trupper som leddes av USA. När irakierna besegrats, då kunde resterna av den irakiska armén inte gömma sig eftersom det var bara öken överallt. Den enda vägen hem var den så kallade ”[Highway of Death](#)”. De allierade kunde då ha förstört allt som fanns kvar av den irakiska armén. Men det verkställdes aldrig därför saudierna ville inte det. Vilket ledde, till ett nytt krig.)

Saddam Hussein hade då han avsattes hunnit med att bli ansvarig för att ca 1–3 MILJONER oskyldiga människoliv släckts. Det exakta antalet är svårt att uppskatta, därför osäkert. Det betyder i vart fall hur man än räknar, att Saddam orsakade **fler** dödsfall **varje år**, än vad hela det 8,5 år långa Irakkriget kom att kosta -[Do The Math](#)².

Dödandet skedde bl.a. genom att Saddam startade angreppskrig mot andra länder. 1988-04-16 släppte Saddam Hussein ut senap, sarin och VX gas som dödade ca 5 000 civila i staden Halabja Irak. Tusentals fler dog något senare från efterverkningarna av gifterna. Saddam genomförde ytterligare ett 20-tal kemiska attacker mot kurderna vilket resulterade i minst 50 000 dödsfall eller kanske rent av tre gånger så många. Därutöver tillkommer de tiotusentals iranier Saddam dödade med giftgas. Minst 500 000 människoliv släcktes då Saddam Hussein invaderade Iran. Saddam betalade frekvent skottpengar till såna som var anhängare till självmordsbombare i Israel.

Saddams beryktade fängelser hade speciellt inrättade förhørscentraler där man år efter år systematiskt utförde tortyr och avrättningar på sina landsmän som misstrodde honom. Saddams regim kunde sticka ut ögonen på barn för att tvinga fram hemligheter från deras föräldrar eller far- och morföräldrar. Den kunde krossa alla ben i fötterna på en tvåårig flicka för att tvinga mamman att berätta var pappan befann sig. Ledarens lakejer kunde hålla en baby, som behövde ammas, på armlängds avstånd från mamman, tills det lilla barnet hade dött eller tvingat modern att informera om det som regimen ville veta. I Saddams rike kunde man bränna bort en människas ben och armar för att tvinga fram bekännelser. Elektroder placerades på känsliga delar av de misstänkta kroppar, bland annat genitalierna, för att elchocka offren. Detta var landet där en människa som föllt en kritisk kommentar om presidentens sätt att klä sig kunde få tungan utsliten. Kvinnliga fångar utsattes för systematisk våldtäkt – specialiteten var att göra så inför kvinnans man eller flickans föräldrar för att underlätta förhören. Man pressade in glödheta metallstavar i fångens anus. Bödlarna tog livet

av folk genom att förgifta dem med thalium, vilket ansågs vara ett särskilt smärtsamt sätt att döda dem på. De kunde, bokstavligt talat, hugga huvudet av en kvinna inför hennes barn framför huset där hon bodde, för att de misstänkte att hennes man hade kritiska synpunkter på regimen. Saddams soldater dödade tiotusentals kurder i många byar genom att bomba dem med kemiska ämnen. De nyttjade iranska krigsfångar för att på deras kroppar experimentera med kemiska och biologiska vapen. De som skulle plågas på ett extra djävulskt sätt kunde långsamt sänkas ner i bad med frätande syra tills de bränts sönder; den metoden ansåg diktatorn själv vara speciellt tilltalande. Man räknade med att det under tjugo år försvann mer än tvåhundra tusen människor i Saddams tortyr-, läger- och fängelsesystem för att aldrig mer höras av. Den här sammanfattningen är inte gjord efter Amerikas och Englands befrielse av Irak, när fasorna kunnat undersökas mer i detalj på brottsplatserna. Den återfinns på en sida i Kenneth M Pollacks bok [The Threatening Storm](#) (2002), en volym som domineras av analyser av varför en invasion av Irak blev nödvändig, eftersom alternativen var så mycket sämre. Ett krig var motiverat, menade Pollack, för att rädda världen från ännu mer omfattande vidrigheter.

De här uppgifterna hade i all väsentlighet gjort krigsmotståndarnas demagogi omöjlig. Den efterföljande politiska debatten hade i vart fall sett väsentligt annorlunda ut om SVT:s tittare informerats om det här. Men SVT valde att undanhålla sina tittare all denna information. På detta sätt har de ansvariga reportrarna, journalisterna och redaktörerna på SVT gjort sig skyldiga till grovt tjänstefel. Jag ser ingen annan tolkning.

2Do The Math - Facit; Mars 19, 2003 - dec 2011

4 287 amerikaner dödades i Irak.

[179 briter och 139 andra dödades i Irak.](#)

Ca 100 000 civila dödsoffer enligt Iraq-Body Count

31 940 amerikaner sårades i Irak.

Irak kriget varade i 8,5 år.

Irak kriget kostade \$823,2 miljarder.

2014-01-08
<http://www.iraqbodycount.org/database/>
 Documented civilian deaths from violence
 120,075 - 132,929
 Further analysis of the WikiLeaks' Iraq War Logs may add 10,000 civilian deaths.

	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Jan	3	610	1189	1544	2969	847	372	263	389	524	357
Feb	2	664	1282	1570	2652	1072	403	304	252	356	360
Mar	3977	1003	883	1940	2699	1637	426	336	311	377	403
Apr	3435	1303	1119	1794	2538	1299	567	385	289	392	545
May	545	655	1336	2271	2834	890	390	387	381	304	888
Jun	597	900	1307	2559	2192	747	501	385	386	529	659
Jul	646	826	1531	3279	2690	643	407	443	308	469	1145
Aug	793	874	2275	2851	2481	682	618	516	401	422	916
Sep	566	1033	1422	2559	1366	606	333	254	397	306	1221
Oct	516	1016	1298	2977	1295	590	435	312	366	290	1095
Nov	487	1652	1467	3064	1110	535	226	307	279	240	903
Dec	526	1112	1133	2886	987	582	475	217	388	275	983
	12,093	11,648	16,242	29,294	25,813	10,130	5,153	4,109	4,147	4,574	9,475

Rolf Ekéus

[Rolf Ekéus](#) - en svensk diplomat och ambassadör som under flera år arbetat med nedrustningsfrågor. 1991-1997 var Ekéus chef för UNSCOM (FN:s specialkommission för Iraks nedrustning).

Sommaren 2003 fastslog Ekéus att Iraks möjligheter om att längre fram producera massförstörelse vapen hade varit tillräckligt alarmerande för att rättfärdiga USA:s och Storbritanniens militära ingripande. I en artikel i Washington Post (27/6 2003) påpekar Ekéus att Saddams fascination över sådana vapensystem främst handlade om maktbalansen med Iran, som är ett mycket större land än Irak. Samtidigt visste Saddam att ett antal av hans mest förödande laddningar, inte minst på det kemiska området, stegvis men snabbt förstördes efter några veckors lagring. Det viktigaste var därför att ha tillräckliga kunskaper och vapenprogram för att kunna producera just den typen av vapen inför ett hotande krig mot en mer primitivt utrustad fiende som Iran – eller som stöd till terrorister för massangrepp mot

civilbefolkningen i ett fientligt land. Ekéus ansåg därför att det hade varit ansvarslöst av USA/England att inte ingripa militärt. En sådan passivitet kunde längre fram ha utlöst en regional kapplöpning kring Persiska viken för att skaffa de vidrigaste rustningarna, däribland atombomber. Det skulle ha destabiliserat hela området, hotat världens oljeförsörjning, gett terrorister tillgång till långt farligare mordmetoder än hittills och saboterat varje möjlighet till fred mellan israeler och palestinier. Under 1980- och 90-talen producerade Saddam Hussein tusentals ton av kemiska och biologiska laddningar, vilket tidigare FN-inspektörer utförligt har redovisat. De vapnen kom Saddam att nyttja, förneka, gömma och kanske till slut delvis exportera och/eller tillfälligt förstöra.

En enig värld

Mot bakgrund av de underrättelseuppgifter som fanns vid handen hösten 2002 trodde alla normalt funtade människor i hela världen att Saddam Hussein antingen redan hade massförstörelsevapen alternativt var mkt nära att förfoga över massförstörelsevapen (kärn- och/eller atomvapen, kemiska och biologiska vapen). Detta kunde USA givetvis inte acceptera, och ingen annan nykter person heller för den delen. Risken att Saddam Hussein därtill även skulle tillhandahålla al-Qaida dessa ohyggliga vapen bedömdes på rimliga grunder också vara oacceptabelt stora.

Samtliga underrättelsetjänster/ byråer i hela världen av rang/betydelse sa samstämmigt: Saddam had WMD in his arsenal and the capacity to produce more. (Saddam hade massförstörelsevapen i sin arsenal och kapacitet att framställa än mer) Exempel på detta var John Howard Australien, Jose Maria Aznar Spanien, Junichiro Koizumi från Japan, Jan Peter Balkenende från Nederländerna, Anders Fogh Rasmussen Danmark, Alexander Kwasniewski från Polen med flera.

Inget FN medlemsland hade uppgifter som pekade åt något annat håll. T.o.m. USAs motståndare Tyskland och Frankrike trodde att Saddam ljög för öppen hals. Att Saddam var ett akut och allvarligt hot mot den civiliserade världen var **alla** således helt överens om.

George W. Bush skriver i sin bok "Decision Points"

Saddam Hussein inte bara sympatiserade med terroristerna. Hussein hade även betalat palestinska självmordsbombare vilka dödade nitton människor vid en Israelisk inchecknings disk i Rom och Viena. Och Abu Abbas som kapade det italienska kryssningsfartyget Achille Lauro och mördade en äldre rullstolsbunden amerikan. Saddam Hussein var inte bara en svuren fiende till USA. Saddam Hussein har beskjutit vårt flyg, han har tydligt uttalat att han lovordade 9/11 attacken, han har försökt mörda USA:s tidigare president, min far. Saddam Hussein inte bara hotade sina grannländer, han invaderade två av dem. Iran på 1980-talet och Kuwait på 1990-talet. etc.

George W. Bush igen:

... Diktatorn avslög varje resolutions tillfälle. Den enda logiska slutsatsen var att han hade något som han dolde, något så viktigt att han var villig att gå i krig för det.

... Irak var ett alvarligt hot som växte dag för dag ... vi kan inte tillåta att massförstörelsevapen kommer i terroristernas händer. Jag kommer inte tillåta att det händer.

... Om Saddam inte har WMD, frågade jag mig själv, varför i hela fridens namn var han då villig att gå in i ett krig som han med all säkerhet skulle förlora?

Den dåvarande Demokratiske senatörn Chuck Hagel från Nebraska som senare kom att tjänstgöra som försvarsminister i Obamaadministrationen klargjorde:

... Risken med att inte göra någonting är alldeles för hög. Vi är valda för att lösa problem, inte bara debattera dem.

Motsättningarna i FN

I över ett års tid hade George W. Bush på alla tänkbara diplomatiska sätt försökt förmå Saddam Hussein att redovisa sina vapen. Motsättningarna i FN handlade alltså inte om huruvida Saddams troliga innehav av WMD var att betrakta som ett oacceptabelt hot eller ej. Oenigheterna i FN handlade om vilka metoder man skulle använda sig av för att avslöja och förstöra vapnen (se bl.a. [Kenneth Pollacks artikel i New York Times den 20 juni 2003](#)).

Ett enigt USA

Hela det demokratiska etablissemanget var av samma uppfattning och de röstade för ett intåg in i Irak. Det vill säga; Hillary Clinton, president Bill Clinton, vice-president Al Gore, senator Joe Biden, senator John Edwards, senator Ted Kennedy, John Kerry, Jay Rockefeller, Nancy Pelosi.

[FN:s resolution 1441](#)

Bush som inte hade särskilt mycket till övers för FN hade emellertid övertalats av Storbritanniens ledare [Tony Blair](#) som inför Bush förklarade att han ville att FN först skulle få säga sitt i frågan. Bush tillmötesgick Blairs önskan, och genom FN resolution 1441 så fick FN ytterligare en gång till vara delaktig i frågan.

Ett enigt FN (15-0) röstade för resolutionen 1441. FN:s medlemsstater klargjorde därmed att om inte Saddam Hussein uppfyllde de i resolution 1441 statuerade kraven kunde Irak invaderas. Här ingick således även Ryssland, Kina och Syrien. FN:s medgivande var egentligen inte på något sätt vare sig erforderligt eller nödvändigt som SVT:s utmålade bild gjorde gällande. (Den demokratiska presidenten Bill Clinton hade några år tidigare tillsammans med NATO invaderat Srebrenica och tog bort Slobodan Milosevic, då var det ingen som gnällde.)

Det handlar om vilja - inte om tillstånd

Men genom FN:s resolution 1441 gav resten av hela "världssamfundet" USA sitt fulla stöd att agera fullt ut. FN inspektörerna var enligt FN:s resolution 1441 inte längre tvungna att hitta några vapen. Saddam Hussein var genom FN:s resolution 1441 tvungen att på eget bevåg bevisa att han inte förfogade över WMD. Om Saddam Hussein inte uppfyllde resolution 1441 då skulle Irak enligt resolution 1441 riskera att bli invaderat av USA och Storbritannien med flera, vilket formuleringen "face serious consequences" ger utrymme för.

När Saddam Hussein 2002-12-07 lämnade in redovisningen av sin vapenarsenal meddelade ledaren för FN:s vapeninspektioner Hans Blix att redogörelsen var "Rich in volume but poor in information" det vill säga; - redogörelsen innehöll många ord men få väsentligheter. Demokraten Joe Liebermans tolkning av samma redogörelse var dock lite mer konkret och distinkt: Redovisningen var en; "12 000 page, one hundred pound lie".

2003-01-27 meddelade Hans Blix att han hittat stridsspetsar som Saddam Hussein inte vare sig hade deklarerat eller förstört. Stridsspetsarna (raketer) kunde transportera alla möjliga olika sorters kemiska vapen (WMD) som Saddam Hussein de facto förfogade över. Det stod

alltså nu klart att Saddam Hussein “had violated UN Security Council Resolution 1441 by submitting a false declaration.” vilket rättfärdigade det tydligt uttalade berättigandet att verkställa hotet i resolution 1441; ”**had ample justification to enforce the serious consequences.**” (Källa: ”[Decision Points](#)”).

Någon dag senare i slutet av januari åkte Tony Blair över till George W. Bush i Washington för att där se över och stämma av strategin. Blair och Bush var överens om att Saddam Hussein hade brutit mot resolution 1441 vilket rättfärdigade det stadgade berättigandet att verkställa hotet i resolution 1441; ”had ample justification to enforce the serious consequences.” Men Blair ville gå tillbaka till FN för att där genom ytterligare en resolution till klargöra att Irak låtit bli att ta den sista möjligheten som gavs; ”failed to take the final opportunity afforded to it.” Blair argumenterade: Its not that we need it but a second resolution gives us military and political protection. (På svenska lyder det: försummat att ta den sista möjligheten som ges den.) Tony Blair klargjorde: ”Vi behöver egentligen inte en sådan här andra resolution, men en andra resolution ger oss militärt och politiskt skydd.”

Irak var en betydande stor handelspartner till Frankrike varför ett krig för Frankrikes del skulle ge extra negativa betydande ekonomiska verkningar. Tysklands förbundskansler [Gerhard Schröder](#) och Frankrikes president [Jacques Chirac](#) som bägge röstat ja till FN:s resolution 1441 insåg plötsligt allvaret varför de fem över tolv började få kalla fötter. Utan någon större framgång försökte de få andra Europeiska länder att också dra sig ur den redan avgjorda, nödvändiga och kostsamma överenskommelsen som resolution 1441 innebar. Och detta genom att i mediernas partiska strålkastarljus frambära en samling lumpna, propagandistiskt efterkonstruerade, missvisande och vilseledande argument för att på så sätt kunna smita undan det genom resolution 1441 redan avlagda löftet att vara delaktig i en invasion av Irak, som nu synbarligen kom att bli förestående.

Ett klassiskt, renrasigt, genuint tyskt svin

George W. Bush och Gerhard Schröder kom från början bra överens. De träffades 5 ggr år 2001. Bush säger i sin bok: Schröder var avspänd, behaglig att tala med och intresserad av att stärka vårt bilaterala umgänge... Januari 31, 2002 diskuterade vi Irak.... Närvarande vid just det här tillfället var även [Condoleezza Rice](#) och [Andy Gard](#).

Om Schröder skriver Bush så här CITAT: I also assured him our words would not be empty. The military option was my last choice, but I would use it if necessary. Schröder; “What is true of Afghanistan is true of Iraq” he said. Schröder: “Nations that sponsor terror must face consequences. If you make it fast and make it decisive, I will be with you”. Bush: I took that as a statement of support. But when German elections arrived later that year, Schröder had a different take. He denounced the possibility of using force against Iraq. His justice minister said “Bush wants to divert attention from domestic political problems... Hitler also did that”. Bush: I was shocked and furious. SLUT CITAT.

Tony Blair framhöll att insatserna med detta nu blivit avsevärt högre. 2003-02-19 skrev Blair i ett brev till Bush; Det är uppenbart för mig att Frankrike vill göra den här frågan till ett avgörande test dvs. Är Europa Amerikas partner eller konkurrent? Blair påminde Bush att de hade stöd från en mycket stark koalition inklusive Spanien, Italien, Danmark, Nederländerna, Portugal och resten av östra Europa. I en nyligen genomförd NATO omröstning hade 15 medlemsländer röstat för ett intåg in i Irak. Det var bara Belgien och Luxemburg som tillsammans med Frankrike och Tyskland röstade emot. (Källa: ”Decision Points”).

Dilemma

Om inte FN vågade stå bakom det av FN skriftligt uttalade hotet om våld så som resolution 1441 tydligt uttalade skulle diplomatin komma att bli tandlös. Det fanns inte längre någon genväg kring detta dilemma. (Källa: "Decision Points").

Saxat ur "Decision Points"

CITAT: Jag fruktar tanken på att störta tillbaka till FN. [Dick Cheney](#), [Donald Rumsfeld](#) och [Condoleezza Rice](#) motsatte sig detta. [Colin Powell](#) talade om för mig att vi inte behöver en FN resolution till och antagligen kunde vi heller inte få en till. Men om Tony ville ha en FN resolution till, då skulle vi prova. På frågan om den andra resolutionen så handlar det om hur man på bästa sättet kan hjälpa våra vänner, sa jag. "As I see it, the issue of the second resolution is how best to help our friends" I said. SLUT CITAT.

Blair och Bush kom överens om att de skulle försöka få ytterligare en resolution godkänd. Det bästa sättet att få ytterligare en resolution godkänd av FN:s medlemsländer var att redovisa de bevis man förfogade över mot Saddam. Bush; *Colin Powell fick uppdraget att inför FN lämna rapport om hur problemet Irak såg ut samt visa upp bevisen mot Saddam. Redogörelsen som Colin höll i FN var uttömmande, värtalig och övertygande. Många av de påstående som Colin Powell förde fram kom långt senare att visa sig vara felaktiga men vid tiden för Colins redogörelse i FN så reflekterade redovisningen de underrättelseuppgifter som USA och övriga länder hade vid handen.*

Efter Colin Powells tal gick [Jacques Chirac](#) fram till George W Bush och sa: "Vi är alla moraliska män men i detta fall ser vi annorlunda på moral". Bush berättar i sin bok att han svarade honom artigt medan han själv tänkte: "Om en diktator som mördar och torterar sitt eget folk inte är omoralisk, vem är då omoralisk?"

Portugals premiärminister [José Barroso](#) sa i sitt tal till de Europeiska ledarna: "Vi står inför valet av Amerika eller Irak, och vi är på väg att välja Irak?"

Tre dagar senare klev Chirac framför TV-kamerorna och sa "Ingenting idag rättfärdigar krig." Bakom uttalandet stod Jacques Chirac, Gerhard Schröder och [Vladimir Putin](#). Alla tre av dem satt i FN:s säkerhetsråd. Oddsén för att en andra resolution skulle godkännas såg därmed dystert ut. Påtryckningen skulle ske med hjälp av Spaniens premiärminister [José Maria Aznar](#). Och om de fick ihop tillräckligt med ja-röster borde de kunna övertala Frankrike och Ryssland att avstå från att rösta istället för att lämna in sitt veto. Om det inte skulle fungera så skulle de dra tillbaka resolutionen med följd att det då skulle stå klart att de hade blockerat den slutliga diplomatiska ansträngningen.

Den andra resolutionen som 2003-02-24 lades fram i FN kom att riskera mycket stor skada på Tony Blairs regering. Falanger från det brittiska Labour Party hade revolterat mot Tony Blairs agerande och risken att hela den brittiska regeringen skulle falla samman kom i början av mars månad att bli överhängande.

George W. Bush ringde upp Tony Blair och uttryckte sin oro. Bush sa till Tony att han borde hoppa av koalitionen för att istället rädda sin egen regering. Tony svarade; "Jag sa att jag är med dig." Bush pressade återigen fram sin poäng till Blair varpå Blair svarade; "I understand that, and thats good for you to say he replied. I absolutly beleive in this. I will take it up to the

very last.” (Jag förstår det och det är okej att du säger det, jag är dock helt övertygad om att det här är det rätta beslutet. Jag kommer aldrig någonsin vika från det här ställningstagandet). George W. Bush: ”I heard an echo of Winston Churchill in my friend’s voice. It was a moment of courage that will stay with me forever.” (Jag hörde ett eko av Winston Churchill i min väns röst. Det var ett ögonblick av mod som kommer att stanna hos mig för alltid).

Saddam ignorerade 17st FN beslut på raken

Striden hade knappast lidit brist på tålmodighet från George W. Bushs sida. Saddam hade ignorerat 17 FN beslut på raken vars utformningar till slut inte längre gav utrymme för någon ytterligare resolution. Det handlade nu om mod och kurage, om att ta ansvar över den frambringade och verklighetsbaserade situationen. Så när det långt om länge och sent omsider slutligen stod klart att Saddam Hussein inte tänkte ändra sig försökte Tyskland och Frankrike dra ur sig den tidigare godkända och redan undertecknade FN resolutionen 1441 (som bl.a. Kina, Ryssland och Syrien alltså undertecknat). Det blev därmed uppenbart att Tyskland och Frankrike aldrig var beredda att stå bakom det uttalade hotet i resolution 1441 dvs.: ”face serious consequences.”

”Bush-doktrinen” [innebär](#) att USA har rätt att angripa sin fiende preventivt. Detta i syfte att förhindra att något liknande 9/11 aldrig skall inträffa igen. Det skulle vara för sent att angripa ett fiendeland efter det att en kärnvapenattack ägt rum.

’Thomas Eks tolkning’

Så återigen, i handling och i likhet med andra världskriget åskådliggjorde USA och Storbritannien att de till en medveten kostnad av tusentals egna soldaters liv återigen stod beredda att skydda västvärldens demokratiska fri- och rättigheter. Vårt public service djupt rotade intagna doktrin, - *Låt USA skydda oss från tyranni och annan ondska, - det är i grund och botten ändå USA som är elak och dum*, - kunde därmed återigen tas i bruk.

Sveriges, Tysklands och Frankrikes ryggradslösa kännetecken blev naturligtvis därmed synliggjord. En störtflod av ofattbart svekfulla och skamfulla undanflykter understöddes därför hela tiden av vårt public service. [Sveriges uppträdande](#) strax före, under och efter andra världskriget var i all väsentlighet identiskt.

Hade folk förhållit sig neutrala gentemot Hitler skulle Hitler vunnit. Hade man varit neutral mot Stalin hade Stalin vunnit.

[‘Margaret Thatcher’](#)

Do I forget the lessons of 9/11 and take the word of a madman, or do I take action to defend our country? Faced with that choice, I will defend America, every time.

‘George W. Bush’

Om Europa efter 9/11 hade varit eniga med att motarbeta terroristerna, då hade terrorism inte på långa vägar varit ett så allvarligt samhällsproblem som det kom att bli. ‘Thomas Ek’

Var är atombomberna?

Straxt innan Bagdad föll hörde både de brittiska och amerikanska arméerna hur de Irakiska generalerna sinsemellan skrek till varandra: – ”Var är atombomberna? – Nu är det dags att ta fram dem och använda dem!”

2006 kom det trovärdiga rapporter som motsade de tidigare rapporterna om att Saddam Hussein hade kärnvapen/atombomber dvs. WMD "Weapons of mass destruction" (massförstörelsevapen). Man fann att anläggningarna för att framställa kärnvapnen i det närmaste var helt klara för att produktionen skulle kunna påbörjas vilka ca 2 år senare skulle ha levererat helt färdiga atombomber. Men några färdigtillverkade atombomber som var klara att användas hittade man alltså inte. Den uppgiften/ bedömningen/ slutsatsen visade sig vara felaktig. Några bevis om att Saddam Hussein inte förfogade över kärnvapen/atombomber har å andra sidan inte hittats trots att [Dick Cheney](#) efterlyst bevis härom. Uppfattningen om att Saddam Hussein hade **tillgång** till kemiska/biologiska massförstörelsevapen, vilka som regel är en färskvara var naturligtvis tydligtvis, korrekt.

Århundradets bluff?

I syfte att framstå som tuff, stark och handlingskraftig aspirerade Saddam Hussein gissningsvis på att alla skulle tro att han redan förfogade över dessa vapen. I så motto hade Saddam följaktligen inte bara lurat sin egen armé, han hade lurat hela "världssamfundet". Om Irak invasionen uteblivit då skulle Saddam Hussein sedan flera år tillbaka förfogat över kärnvapen. Att dessa kärnvapen bara skulle stå och samla damm det kan det rimligen inte finnas någon nykter person som skulle kunna tro. Eller?

Libyens Muammar al-Gaddafi

Fem dagar efter det att USA fick tag på Saddam Hussein meddelade Libyens [Muammar al-Gaddafi](#) att han skulle lämna ifrån sig allt sitt materiel för atom/kärnvapen vilket visade sig vara långt mer utvecklat än vad någon tidigare trott. Här fanns både uran, färdiga ritningar och färdiga centrifuger.

Ovanpå detta tog USA även bort svarthandelns huvudleverantörer för atom/kärnvapen materiel som hittades i Pakistan. ([Vice president Dick Cheney 2013-10-28 i en intervju av Bill O'Reilly](#)).

Chilcotutredningen

Den brittiska synnerligen grundligt utförda och oerhört kritiska Irakkriegsundersökningsrapporten ([Chilcotutredningen](#)) som tog 7,5 år att genomföra, visar klart och tydligt att Saddam skulle ha återupptagit sin tidigare utveckling av kärnvapen och kemiska vapen. Den mänskliga kostnaden med att ha låtit Saddam sitta kvar skulle med detta naturligtvis varit mångfalt högre idag.

Det står därför klart att Bushs Irakkrieg sannolikt räddat mänskligheten från ett kärnvapenkrig. 'Thomas Ek'

Beaktansvärda vinster med Irak kriget

1. Saddam Husseins varaktigt inrättade mördar maskineri och systematiska mördande av sin omgivning stoppades och upphörde. Oavsett hur man räknar så räddade Bushs Irakkrieg människoliv.
2. Hotet som Irak de facto utgjorde mot USA och hela den övriga fria civiliserade världen togs bort och uttraderades.
3. al-Qaida fick en betydelsefull lagspelare förintad.

4. 25 miljoner människor som styrts av en tyrann släpptes ut i en fri demokrati.
5. USA erhöll parkett plats för synnerligen viktig militär underrättelse information. Potentialen till att hela mellanöstern skulle komma att stabiliseras hade i väsentligt betydande grad ökat, rejält. (Se min 3-sidiga faktabaserade redogörelse benämnd "Problemet IS var Obamas fel").

Hans Blix, chef för FN:s vapeninspektörer

I sin bok Decision Points säger G.W. Bush; Hans Blix, the mild-mannered diplomat who led the UN inspections team. Mer plats än så får inte Blix i Bushs bok, trots dennes mycket centrala men fullständigt odugliga insats i sammanhanget. Att Hans Blix inte ägnas mer plats än så i boken hänger samman med att Hans Blix är en mycket, mycket liten man och en märkvärdigt värdelös vapeninspektör som otvivelaktigt misslyckas med precis allt han företar sig. Att George W. Bush i sin bok skulle förebrå Hans Blix för dennes tillkortakommanden gäller naturligtvis inte för en man av Bushs kaliber. Vår f.d. statsminister Per Ahlmark som sedan mer är 40 år tillbaka var väl bekant med sin gamla partikamrat Hans Blix och dennes tillkortakommanden beskriver att Hans Blix under hela sitt liv misslyckats med i stort sett alla uppgifter han över huvud taget åtagit sig.

Under rubriken "att skicka en lättlurad narr för att avväpna Saddam" redovisade Ahlmark i Washington Post en ofattbart lång meritlista av "totalt misslyckande". Artikeln illustrerades träffande nog av en skämtteckning där en krum Blix lämnade sin bostad men glömde ryggraden hemma. Ahlmark gör gällande att FN "försummat sina skyldigheter när man valde en tönt att leda de inspektörer som förväntas stå emot odjuret i Bagdad" framför den svenske toppdiplomaten Rolf Ekéus. Det är tämligen obegripligt hur SVT gång efter annan hade mage att bjuda in Hans Blix som med nedlåtande och småflinande tonfall mer eller mindre oemotsagt fick sitta och slänga ur sig alla möjliga missledande uppgifter, slutsatser och oförsämdheter mot USA. Denne utstuderade ynkygg till "karl" som böjt sitt liv åt att svartmåla USA:s i all väsentlighet nobla förehavanden är så avskyvärt och oskäligt att mina ögon svartnar varje gång jag hör och ser det där på SVT.

Välorienterade vapen experter beskriver Ekéus som "briljant" och Blix som "förfärlig". Att den mycket väl dokumenterade, makalöst inkompetente och lättlurade Hans Blix fick jobbet ses bland flera bedömare som ett beställningsjobb från Bagdad med "Saddams vänner" Frankrike och Ryssland som förmedlare. Ahlmark lämnar också en lång rad exempel som visar på att Hans Blix dessutom försökte stoppa seriösa försök med att komma till botten med Iraks massförstörelsevapen. I ljuset av Ahlmarks beskrivning om hur Blix faktiskt har utfört sina arbetsuppgifter som vapeninspektör, då framstår Dick Cheney's efterlysning av bevismaterial som visar att Saddam Hussein inte förfogade över atom/ kärnvapen (vilket ingen lyckats frambringa) inte längre som ett hyss. Att SVT inte lät Ahlmarks röst bli hörd utan så fort tillfälle gavs istället låta Hans Blix sitta och kamouflera sitt instinktivt barbariska förhållningssätt gentemot civilisationen cemen-terade naturligtvis vårt public service vettlösa partiskt framställda narrativ. Tanken på samhällsskadorna härom, svindlar.

- "Bush ljög!"

Under ledning av SVT så målade en närmast enig svensk media kår under flera år ut den falska bilden att George W. Bush ljög om skälet till att invadera Irak, det vill säga att Bush ljög om att Saddam Hussein förfogade över massförstörelsevapen. Det här resulterade till slut i att den vanlige svenske medborgaren, som inte visste någonting, naturligtvis trodde att det förhöll sig på det här viset.

Wikipedias definition av en lögn

CITAT: En lögn är en oriktig utsaga som uttalar såsom varande sann, med avsikt att få dem som tar del av utsagan att anta dess riktighet trots att den som uttalar den vet att den är osann. SLUT CITAT.

(Jag har till ett tiotal olika skolor framfört förfrågningar om hur händelserna kring 9/11 och Bushs efterföljande Irakkrig tecknas i vår grundskolas historieböcker, men ingen orkar svara. - Vad har våra grundskolelärare för kunskap om det här traumat? Mot bakgrund av vad vårt public service ställt till med finns det goda skäl till att på den här punkten vara bekymrad).

SVT:s mobbning

2003-05-01. När soldaterna på det amerikanska hangarfartyget USS Abraham Lincoln hade slutfört sitt föreskrivna uppdrag på själva hangarfartyget då flög George W. Bush dit. Och väl ombord på USS Abraham Lincoln då höll Bush ett tacktal till soldaterna för att de rott i land det uppdrag de beordrats

att utföra. Utan Bushs vetskap hade soldaterna på USS Abraham Lincoln satt upp en banderoll som löd ”**Mission accomplished**” med innebörd av att soldaternas uppgift på själva USS Abraham Lincoln var slutfört. I talet gjorde George W. Bush helt klart att svårt arbete fortfarande återstod och att arbete med att säkra farliga delar av Irak fortfarande stod kvar, osv. Bush förklarade också i talet att övergången från diktatur till demokrati nu kommer att ta tid, men att USA och dess allierade har för avsikt att

stanna kvar fram till dess att jobbet är fullgjort. SVT:s rapporteringar har vid upprepade tillfällen med hjälp av trixiga klipp medvetet gjort narr av Bush genom att måla ut den alltigenom felaktiga bilden att Bush här på hangarfartyget USS Abraham Lincoln påstod och därmed också själv trodde att Irak-kriget var över. SVT:s agerande är i det här fallet direkt brottsligt, enligt min mening.

Straxt efter den 11 september 2001 meddelade vår svenska public service reporter [Cecilia Uddén](#) som då var placerad i New York om att hon "kände av en kväljande patriotism" i USA.

Liberalerna blir upprörda när man ifrågasätter deras patriotism men samtidigt arbetar de övertid för att vid nästa terroristattack ge terroristerna en kudde genom att skratta åt dumma amerikaner som älskar sitt land och hatar fienden. ' [Ann Coulter](#)'

"The Surge"

Strax före det att president George W. Bush december 2006 beslöt att sätta in truppförstärkningen "The Surge" då hade SVT:s tidigare partiska rapporteringar redan givit till resultat att det svenska motståndet till USA:s intåg i Irak redan då var mycket kraftigt och utbredd. Efter det att Bush under vilda protester från demokraterna juli 2007 (som alla "sakkunniga" på vårt public service också samstämmigt framställde som korkat) ändå satte in truppförstärkningen och tydliga tecken på att USA därmed var på god väg att vinna över upprorsmakarna, då undanhöll vårt public service oss information om framstegen. Uppgifterna ifråga stod endast att finna hos de utländska TV-kanalerna. SVT vägrade konsekvent att rapportera om framgångarna. Det var för mig som följde utvecklingen fullständigt obegripligt att SVT på ett så skamligt och så tydligt partiskt sätt tilläts undanhålla krigets framgångar. I takt med att segern för alliansen var i sikte blev SVT:s rapporter till slut en enda hysterisk fars av partiskhet där SVT blandade ihop fiendens dödande av civila på gator och torg med USA:s oavsiktligt orsakade civila dödsoffer. Under hösten 2007 och våren 2008 minskade våldet och i maj 2008 hade antalet attacker minskat till 200 i veckan. Som ett resultat av den ökade stabiliteten i Irak gav Bush juli [2008](#) beskedet att styrkorna skulle börjas dras tillbaka vilket också förverkligades. SVT informerade av vad jag förstår inte ens oss medborgare att USA vunnit kriget.

Januari 2014

Obama vägrade under väldigt lång tid erkänna att IS var farliga. Så sent som januari 2014 försäkrade Obama att IS inte alls var farliga. [Obama sa att de var att likna vid ett "JV team"](#), det vill säga som ett litet norrländskt bandy lag i division 3.

När Obama lämnade Irak lämnade han också kvar vapen värda flera [hundratals miljoner dollar](#). - 74 000 armé-vapen, 2 300 Humvee pansarbilar á \$70 000 styck, rader av fina värsting-stridsvagnar, m.m. Obama beväpnade därmed IS som naturligtvis tog alltihop.

Thomas Ek
thomas.ek@irakkriget.se

En av de mest onda män som någonsin vandrat på jorden var Joseph Goebbels, Hitlers propagandaminister. Hans lögn om Polen ledde planeten in i andra världskriget och hans demonisering av det judiska folket var grunden till Förintelsen.

Så vidrig som Goebbels var, han mördade sina egna barn i Hitlers bunker, han anses vara ett geni och är orkestrator av dagens otroliga propagandamaskin, som får hjälp och stöd av vårt public service, MSM & internet.

Goebbels förstod två grundläggande saker: att de flesta människor i allmänhet är oinformerade och tror vad de vill tro. Och att om du upprepar en lögn tillräckligt ofta kommer många att tro att den är sann.

Till stor del styr Mainsream Media & vårt public service informationsflödet till oss svenskar. Sociala medieföretag är de mest dominerande på det området. Och för dessa mäktiga företag är information pengar. Sanningen har lite med saken att göra.

Medieföretagen riktar sig till målgrupper och serverar det de vill höra. Liksom Tyskland på 1930-talet och början av 40-talet är begränsningarna få när man slänger ut partiskt färgade bilder, vilseledande uppgifter eller felaktigheter.

Propaganda är farligt. Det kan förstöra sanningen och förvränga verkligheten. Det kan sannolikt leda till våld, som historien visar oss. Av det skälet måste vi skrota vårt public service och snarast, starta ett nytt som fungerar som det är tänkt. Vi kommer aldrig någonsin mer få någon ordning på våra samhällen annars.

www.irakkriget.se